

Arrest

nr. 319 362 van 6 januari 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 14 juni 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 januari 2024 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 5 december 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 16 december 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 7 maart 2023 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 22 januari 2024 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.03.2023 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

G., L. (..) (R.R.: xxxxxxxxxxxxx)

nationaliteit: Albanië

geboren te Tirane op (..)1963

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet

van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door G. L. (..) die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 18.01.2024)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekende partij zet een enig middel als volgt uiteen in het verzoekschrift:

"ENIG MIDDEL:

- SCHENDING VAN ARTIKEL 9TER VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSVERPLICHTING

A. ALGEMEEN

1. In de bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 9 mei 2023 wordt gesteld dat de aangehaalde medische situatie van de verzoekende partij niet kan weerhouden worden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter Vreemdelingenwet stelt als volgt:

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De gemachtigde verwijst ter onderbouwing van dit besluit naar het gevoerde onderzoek door de arts-adviseur van 9 mei 2023.

B. DE AANVRAAG TOT MACHTIGING VAN VERBLIJF

2. Door de verzoekende partij werd op 7 maart 2023 een aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voegde een standaard medisch attest (gevoegd onder stuk 2 bij de aanvraag), opgesteld door Dr. A. B. (...), toe bij dit schrijven. Dit standaard medisch attest werd opgesteld op 20 februari 2023 en voorzien van de duidelijke identificatiegegevens van verzoeker. Verzoeker verwees tevens naar het stuk 3 (zoals gevoegd bij de aanvraag) in verband met de datum van het standaard medisch getuigschrift.

De ernst van de aandoening van de heer G. (...) blijkt uit het standaard medisch getuigschrift en het schrijven van de sociaal assistent van het opvangcentrum waar verzoeker eerder verbleef (daterende van 2 maart 2023).

In de aanvraag werd vervolgens gemotiveerd dat, naast de ernst van de ziekte van verzoeker, de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de vereiste zorg in Albanië ontbreekt.

Op 3 december 2023 werden vervolgens nog aanvullende medische gegevens verstrekt aan de verwerende partij.

C. HET OORDEEL VAN DE ARTS-ADVISEUR OVER DE ZIEKTE VAN VERZOEKER

3. Door de arts-adviseur werd vervolgens een advies verstrekt op 18 januari 2024, waarna het verzoek tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard op 22 januari 2024.

De bestreden beslissing is, luidens de bewoordingen ervan, volledig opgehangen aan het medisch advies van 18 januari 2024.

Door de arts-adviseur worden de verschillende overgemaakte (medische) documenten opgesomd op pagina 1 van zijn advies. De arts-adviseur geeft hiermee een overzicht van de documenten dewelke hij ter beschikking heeft.

Het is vervolgens aan de arts-adviseur om deze te beoordelen, zoals verplichtend gesteld door artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet:

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De arts-adviseur dient bijgevolg volgende elementen te beoordelen:

- of de vreemdeling lijdt aan een ziekte en dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling;
- wat de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft zijn;
- van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte;
- haar graad van ernst;
- en de noodzakelijk geachte behandeling.

Al deze elementen dienen beoordeeld tot worden door de arts-adviseur. Dit volgt rechtstreeks uit artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet. De formele motiveringsverplichting geeft vervolgens aan de betrokken vreemdeling de garantie dat deze beoordeling kenbaar moet worden gemaakt in de genomen beslissing.

4. De verzoekende partij moet vaststellen dat de arts-adviseur de aandoening van verzoeker wel beschrijft in het opgestelde advies, maar dat door de arts-adviseur geen oordeel wordt gevormd over de graad van ernst van de ziekte van verzoeker.

Verzoeker kan hierdoor niet nagaan hoe ernstig de arts-adviseur de medische situatie inschat (de graad van ernst van de ziekte van verzoeker, zoals weerhouden door de arts-adviseur).

De beoordeling van de graad van ernst van de aandoening van verzoeker en de noodzakelijk geachte behandeling is te onderscheiden van de beoordeling van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling.

Artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet stelt: "De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft"; eigen accentuering). Het komt de arts-adviseur dan ook toe om deze, van elkaar te onderscheiden, elementen te beoordelen.

Al deze elementen dienen beoordeeld tot worden door de arts-adviseur. Dit volgt rechtstreeks uit artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid bovendien de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS nr. 154.954 van 14 februari 2006; RvS nr. 167.411 van 2 februari 2007; RvS nr. 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en met alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV. NR. 43.735 van 25 mei 2010; RvV nr. 28.599 van 11 juni 2009).

Hierdoor wordt artikel 9ter §1 van de Vreemdelingenwet geschonden, evenals het zorgvuldigheidsbeginsel.

D. HET OORDEEL VAN DE ARTS-ADVISEUR OVER DE BESCHIKBAARHEID EN DE TOEGANKELIJKHEID VAN DE NOODZAKELIJKE ZORGEN

5. Na het oordeel van de arts-adviseur over de ziekte van verzoeker, oordeelt de arts-adviseur vervolgens dat de opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zou zijn in Albanië.

De ambtenaar-geneesheer is gehouden een individueel onderzoek te voeren naar zowel het bestaan van de zorgen in het land van herkomst (de beschikbaarheid) als de daadwerkelijke mogelijkheid voor de aanvrager om er in zijn individuele geval toegang toe te hebben (dit is de daadwerkelijke toegankelijkheid). Dit onderzoek van beide criteria dient geval per geval te gebeuren, rekening houdende met de individuele situatie van de aanvrager (RvV 19 november 2013, nr. 225.522).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS nr. 154.954 van 14 februari 2006; RvS nr. 167.411 van 2 februari 2007; RvS nr. 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en met alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV. NR. 43.735 van 25 mei 2010; RvV nr. 28.599 van 11 juni 2009).

6. Door verzoeker werd in de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet gewezen op zijn persoonlijke situatie en het gebrek aan zowel de beschikbaarheid als toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen in Albanië.

Verzoeker omschreef dit als volgt in de aanvraag tot machtiging van verblijf, zich steunde op twee stukken die werden gevoegd aan de aanvraag:

“De beschikbaarheid en toegankelijkheid van de vereiste zorg in Albanië ontbreekt.

Verzoeker verwijst hiervoor naar de algemeen gekende situatie in Albanië en de specifieke situatie waarin verzoeker zich thans bevindt. Dit geldt in het bijzonder voor verzoeker, omdat zij geen binding meer heeft met Albanië en geen beroep kan doen op zijn sociaal en familiaal netwerk om te voorzien in zijn basisbehoeften.

Verzoeker werd geboren in het jaar 1963. Hij verblijft in België met zijn broer en kan, mede door zijn gezondheidsproblemen (invaliditeit), niet terugkeren naar Albanië. Verzoeker verkreeg eerder een invaliditeitsuitkering in Albanië, maar zijn uitkering werd stopgezet. Verzoeker benadrukte dit in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming. Ook tijdens de zitting bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 23 februari 2023, benadrukte verzoeker dat hij zonder bijstand in Albanië niet kan overleven.

Hij ontbreekt hiertoe de nodige middelen om in zijn levensonderhoud te voorzien. Hij ontbreekt de essentiële zaken die verband houden met huisvesting, voeding, hygiëne en medische bijstand.

Na de val van de communistische dictatuur en na verschillende gewelddadige jaren, werkt Albanië aan de ontwikkeling van het land. De economische groei is reëel, maar heeft slechts een beperkte impact op de meerderheid van de gezinnen waarvan één op de vijf schat voldoende middelen te hebben om waardig te leven. Gelegen op de 85e wereldranglijst (op 170) volgens de UNDP Human Development Index, blijft Albanië het tweede armste land van Europa, na Moldavië. De verlamde industrie en de onderontwikkelde landbouw, de lage binnenlandse productie en de verslechterde dienstverlening en de toegenomen import hebben invloed op de kosten van levensonderhoud. Aan de andere kant zorgen de scherpe verschillen tussen landelijke en stedelijke gebieden ervoor dat jongeren en veel gezinnen uit het noorden naar centrale stedelijke gebieden of naar het buitenland verhuizen. Ondanks duidelijke vooruitgang blijft de toestand van het land in alle sectoren (medisch, onderwijs, sociaal, enz.) ernstig. De infrastructuur moet worden hersteld, de faciliteiten zijn schaars of weinig aangepast en het personeel is ongetraind. Een dergelijke context bevordert het ontstaan van kwetsbare situaties. Vijf categorieën mensen lopen een bijzonder risico: vrouwen, ouderen, kinderen, jongeren en gehandicapten. Verzoeker is bijzonder kwetsbaar. Hij verwijst naar het bijgevoegde rapport waaruit blijkt dat de noodzakelijke steun ontbreekt die hij behoeft om te voorzien in een waardig levensonderhoud (stuk 5).

Verzoeker wijst tevens naar een onderzoek naar de "impact van Covid-19 op mensen met een handicap in Albanië". Uit dit onderzoek blijkt dat ongeveer 79,8% van de respondenten financiële problemen heeft en zij zich geen voedsel, medicijnen of andere kosten van levensonderhoud konden veroorloven. Gehandicapten in Albanië worstelen ook met toegankelijkheid, werkloosheid en hoge armoedecijfers, verergerd door de hoge medische kosten (stuk 4)".

7. Door werd in zijn aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet benadrukt dat verzoeker bijzonder kwetsbaar is omdat hij behoort tot twee van de vijf categorieën van kwetsbare personen in Albanië: met name de ouderen en gehandicapten.

In antwoord op het bovenstaande, wordt door de arts-adviseur slechts in algemene termen verwezen naar de gezondheidszorg in Albanië. Er wordt onder meer verwezen naar een universele ziekteverzekering en de mogelijkheid tot het verkrijgen van mentale gezondheidszorg.

Derhalve wordt door de arts-adviseur slechts verwezen naar de theoretische mogelijkheden (op papier) inzake de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de gezondheidszorg in Albanië. Verzoeker wees net naar de problemen die zich stellen in de praktijk, waaruit blijkt dat er een kloof is inzake de werkelijke toegankelijkheid en beschikbaarheid van deze zorgen.

Het is deze kwetsbaarheid - of beter: het gebrek aan toegankelijkheid en beschikbaarheid van de noodzakelijke zorgen - die verzoeker belichtte. Door de arts-adviseur werd hiermee evenwel geen rekening gehouden in de opgestelde advies.

De beoordeling van de arts-adviseur is hierom onzorgvuldig en in strijd met artikel 9ter Vreemdelingenwet, evenals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

8. Verzoeker benadrukte daarnaast, in het kader van zijn volgend verzoek tot internationale bescherming, dat hij zijn invaliditeitsuitkering in Albanië verloor. Verzoeker verwees hier ook uitdrukkelijk naar in zijn aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd dit element, in het kader van zijn volgend verzoek tot internationale bescherming, niet weerhouden omdat dit reeds werd aangehaald in zijn eerste verzoek tot internationale bescherming. De arts-adviseur beperkt zich er echter toe te verwijzen naar deze beslissing en de verklaringen van verzoeker tijdens zijn eerste verzoek tot internationale bescherming, zonder rekening te houden met de actuele situatie. Verzoeker keerde immers, na afloop van zijn eerste verzoek tot internationale bescherming, terug naar Albanië. Verzoeker diende zijn land van herkomst, door het gebrek aan middelen, opnieuw te verlaten. Het gebrek aan een invaliditeitsuitkering vormde hier tevens de aanleiding toe, hetgeen ten onrechte niet werd weerhouden door de arts-adviseur.

De stelling in het advies van de arts-adviseur dat verzoeker nog familie heeft in Albanië, is verder niet ernstig. Verzoeker stelt dat zijn familiaal netwerk niet in de mogelijkheid is voor hem in te staan omwille van de zorgen die hij nodig heeft. Verzoeker heeft daarom niet aangehaald dat dit een mogelijkheid zou zijn voor hem bij een terugkeer naar Albanië, ook niet tijdens zijn verzoek tot internationale bescherming.

De beoordeling van de arts-adviseur is hierom onzorgvuldig en in strijd met artikel 9ter Vreemdelingenwet, evenals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting."

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding.

2.4. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.5. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing is genomen, bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister c.q. de staatssecretaris of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door "(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft."

Artikel 9ter, § 1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

"De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

De Raad benadrukt dat het onderzoek en de appreciatie van de door de vreemdeling aangebrachte medische gegevens uitsluitend tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer (arts-adviseur) behoren en het de Raad niet toekomt de (medische) beoordeling van de ambtenaar-geneesheer (arts-adviseur) te betwisten (RvS 15 januari 2014, nr. 10.218 (c)).

Het medisch advies van de arts-adviseur van 18 januari 2024 in hoofde van verzoekende partij vermeldt het volgende:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 07.03.2023.

Medische attesten:

1. Standaard Medisch Getuigschrift – 22/02/2023 – Dr. B. (...), huisarts

a. Gekend met een probleem aan de wervelzuil, met ingreep in 1997 wegens cervicale myelopathie in Albanië. Actuele medicatie: Pregabaline

b. Ingreep lumbaal

2. Mail met vermelding van psychiatrisch probleem

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen dat het hier een man van actueel 60 jaar betreft afkomstig uit Albanië.

Hij heeft klachten ter hoogte van de wervelzuil. In 1997 onderging hij een ingreep lumbaal. Actueel zijn de klachten cervicaal gelocaliseerd. Voor de neuropathische pijn neemt betrokkene Pregabaline. Er is geen uitgebreid klinisch rapport of andere verslagen beschikbaar. Het is onduidelijk door welke specialist hij verder wordt gevolgd en wat de verdere behandeling is.

Gezien de vermelding van een mogelijks psychische factor werd een actualisatie aangevraagd met vraag naar een psychiatrisch verslag, ten einde een volledig gefundeerd advies te geven.

In december 2023 werden ons nieuwe documenten doorgestuurd. Dit zijn documenten in het Albanees met een Franse vertaling erbij, vaak tussen de Albanese regels door wat het allemaal zeer onduidelijk maakt. Het zijn ook niet enkel letterlijk de originele documenten maar ook overgetypte tekst versies ervan. Bijna alle verslagen zijn meerdere keren toegevoegd. Er is een verslag van een MRI in 2014 dat prolaps van de intervertebrale disk op niveau C4 tot en met C7 toont, en degeneratie van C3 tot C7. Het lijkt dat de betrokkene een spierzwakte had in de 4 ledematen, dit uit verslagen van 2018 en 2019. Er is een verslag uit juli 2021 van de neurochirurg waar de resultaten van de MRI worden besproken (dit verslag is ook toegevoegd). Hier zegt de patiënt dat hij ooit voor epilepsie werd behandeld met Pregabaline, en dat sinds hij gestopt is deze medicatie te nemen zijn klachten zijn ontstaan. De neurochirurg schreef hem dit medicament opnieuw voor. Er is geen aanwijzing dat de betrokkene epilepsie heeft. Een verslag uit juni 2021 waarin staat dat de betrokkene eerder zich presenteerde op spoed met zijn klachten. CT was negatief.

In conclusie wordt hier niets nieuws vermeld en is er geen enkele duidelijkheid geschept. Over het psychiatrische probleem (wat eigenlijk onze vraag was) wordt niets gezegd. De dossiers zijn meer dan twee jaar oud. Het lijkt niet dat de betrokkene nu nog gevolgd wordt door een specialist. De enige medicatie is Pregabaline.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

- Aanvraag MedCOI van 19.12.2023 met het unieke referentienummer 17630

- Aanvraag MedCOI van 19.12.2023 met het unieke referentienummer 17611

- Aanvraag MedCOI van 19.07.2023 met het unieke referentienummer 17032

1. Opvolging neurochirurgie

Source	Information Provider	Priority	Request Sent	Response received
AVA 17630	International SOS	Normal (14days)	15/12/2023	19/12/2023
Required treatment according to case description			inpatient treatment by a neurosurgeon	
Availability			available	
Required treatment according to case description			outpatient treatment and follow up by a neurosurgeon	
Availability			available	

2. Opvolging neurologie

Source	Information Provider	Priority	Request Sent	Response received
AVA 17611	International SOS	Normal (14days)	13/12/2023	19/12/2023
Required treatment according to case description			inpatient treatment by a neurologist	
Availability			available	
Required treatment according to case description			outpatient treatment and follow up by a neurologist	
Availability			available	

3. Pregabaline

Source	Information Provider	Priority	Request Sent	Response received
--------	----------------------	----------	--------------	-------------------

AVA 17032	International SOS	Normal (14days)	06/07/2023	19/07/2023
Medication	pregabalin			
Medication Group	Pain medication : for neuropathic pain			
Type	Current medication			
Availability	Available			

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de nodige behandeling beschikbaar is in Albanië.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandeling in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandeling. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat, zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds, ... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Er bestaat in Albanië een universele ziekteverzekering voor personen die in Albanië verblijven. Voor mensen die niet economisch actief zijn (werkloze mensen, mensen die beroep doen op sociale ondersteuning, kinderen,...), betaalt de staat de bijdragen.

Iemand die verzekerd is hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, en evenmin voor bepaalde medicatie of tests. Normaal gezien krijgt de patiënt ook een gedeeltelijke terugbetaling voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen het ziekenfonds en het zorgcentrum waar de zorgen versterkt werden.

Dankzij de ziekteverzekering kunnen mensen met een laag of geen inkomen een 'gezondheidskaart' verkrijgen die hun status bevestigt en hiermee hebben ze gratis toegang tot een medische behandeling. Personen die terugkeren naar hun thuisland worden evenmin uitgesloten uit het systeem. Vanaf 1 januari 2017 zijn de gezondheidsdiensten overigens ook gratis voor Albanezen, ook voor zij die niet verzekerd zijn. Voorwaarde is dat ze op Albanees grondgebied verblijven en doorverwezen werden door hun familiédokter.

Op gebied van sociale zekerheid zijn er verschillende vergoedingen zoals kinderbijslag, uitkeringen bij ziekte, pensioenen en invaliditeitsuitkeringen bij definitieve arbeidsongeschiktheid.

Het lijkt erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in het herkomstland geen familie en/of vrienden meer heeft bij wie hij terecht kan voor eventuele opvang en (financiële) steun. Uit de asielaanvraag blijkt dat betrokkene nog een broer heeft wonen in het herkomstland.

In de aanvraag wordt aangehaald dat betrokkene een invaliditeitsuitkering kreeg in Albanië maar deze recent geschrapt werd. Verzoeker benadrukte dit in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Betrokkene legt echter geen enkel bewijs voor om deze bewering te staven. Uit de eerste beslissing van het CGVS blijkt dat betrokkene verklaarde vertrouwen te hebben opnieuw een uitkering te kunnen krijgen en hij ondertussen door spaarzaam te leven en hier en daar bij te klussen er wel in slaagde om zelfs zonder uitkering rond te komen en hem en zijn broers in levensonderhoud te voorzien. (CGVS, 18.01.2021, p. 2). Bovendien verklaarde betrokkene dat hij bij een eventuele terugkeer naar het herkomstland opnieuw terecht zou kunnen in zijn woning. In de tweede beslissing oordeelde het CGVS dat de verklaringen van betrokkene omtrent het verlies van zijn uitkering niet coherent zijn. (CGVS, 05.09.2022, p. 2). Tegen de eerste beslissing ging betrokkene niet in beroep. De tweede beslissing werd bevestigd door de RVV.

Niets verhindert betrokkene en haar familie om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Re-integratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage

Conclusie:

Betrokkene is een man van 60 uit Albanië met klachten ter hoogte van de cervicale wervelzuil. Hij wordt hiervoor in België behandeld. Ons onderzoek toont aan dat deze behandeling in Albanië kan worden verdergezet. Derhalve kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden vastgesteld dat betrokkene actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte die een imminent gevaar oplevert voor zijn leven of zijn fysieke integriteit waardoor de betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan ook niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft aangezien de adequate behandeling daar beschikbaar en toegankelijk is.”

2.6. Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat een verblijfsmachtiging om medische redenen enkel kan worden toegestaan indien de aanvrager bewijst dat zijn leven of fysieke integriteit in gevaar is of indien hij in een onmenselijke of vernederende situatie dreigt terecht te komen omdat er in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft geen adequate behandeling bestaat voor zijn gezondheidsprobleem. Het komt enkel aan een door verwerende partij aangestelde arts toe om het al dan niet bestaan van dit reëel risico te beoordelen.

Concreet houdt artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in dat er enerzijds gevallen zijn van een vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling bij wie er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook al betreft het in dit laatste geval geen acute levensbedreigende ziekte, er is wel een zekere vorm van ernst vereist voor wat betreft de ingeroepen ziekte of aandoening (cf. RvS 5 november 2014, nrs. 229.072 en 229.073).

Bij arrest nr. 228.778 van 16 oktober 2014 heeft de Raad van State toegelicht waarom het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet als een op zichzelf staand artikel moet worden opgevat, louter met verwijzing naar het intern recht. Het arrest wijst op de klaarblijkelijke wens van de wetgever om die mogelijkheid om een machtiging tot verblijf te krijgen alleen voor ernstig zieke vreemdelingen te laten gelden.

De Raad van State verduidelijkt dat in twee gevallen een dergelijke machtiging tot verblijf kan worden toegekend:

- enerzijds wanneer een ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van de persoon – in welk geval zelfs niet wordt overwogen de vreemdeling te verwijderen – en;
- anderzijds wanneer de ziekte weliswaar ernstig is maar niet a priori uitsluit dat de vreemdeling naar zijn land van herkomst wordt teruggeleid, terwijl er, doordat er in dat land geen adequate behandeling voorhanden is, een reëel gevaar bestaat dat de zieke een onmenselijke of vernederende behandeling moet ondergaan.

Voorts volgt uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ook dat het advies van de arts-adviseur, waarin deze vaststelt dat de ziekte niet beantwoordt aan een ziekte, zoals voorzien in § 1 van dit wetsartikel, beslissend is voor het ongegrond verklaren van de betreffende aanvraag om machtiging tot verblijf.

Uit de inhoud van het advies van de arts-adviseur blijkt dat beide toepassingsgevallen in rekening werden genomen. Het advies van de arts-adviseur valt immers uiteen in twee delen.

In het advies wordt immers eerst opgesomd met welke medische problematiek verzoekende partij kampt. Zo stelt de arts-adviseur vast dat – ondanks vraag tot verduidelijking van het vermelde psychiatrisch probleem – deze verduidelijking niet gegeven werd, en niet blijkt dat verzoekende partij nu nog gevolgd wordt door een specialist. Er is verder ook geen aanwijzing dat verzoekende partij epilepsie heeft. Verder stelt hij vast dat verzoekende partij klachten heeft ter hoogte van de wervelzuil en dat de enige medicatie die verzoekende partij thans krijgt Pregabaline is. De arts-adviseur gaat daarna in op de benodigde medische zorgen, met name: opvolging door een neurochirurg en neuroloog alsook het medicament pregabaline. De arts-adviseur stelt vast dat dit alles beschikbaar en toegankelijk is in het herkomstland.

Hij concludeert:

“Derhalve kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden vastgesteld dat betrokkene actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte die een imminent gevaar oplevert voor zijn leven of zijn fysieke integriteit waardoor de betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan ook niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft aangezien de adequate behandeling daar beschikbaar en toegankelijk is.”

Aldus wordt er eerst geantwoord op het eerste toepassingsgeval van artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet. Er is immers nagegaan of verzoekende partij actueel lijdt aan een levensbedreigende

ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor haar fysieke integriteit, met name of het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit imminent is en verzoekende partij daardoor niet in staat is om te reizen, *quod non in casu*.

Pas na deze vaststelling wordt geconcludeerd dat: *“Uit het voorgelegd medisch dossier kan ook niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft aangezien de adequate behandeling daar beschikbaar en toegankelijk is.”*

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt aldus duidelijk – in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt – dat de arts-adviseur wel degelijk een oordeel gevormd heeft over de graad van ernst van haar aandoeningen. Zo blijkt dat de arts-adviseur van oordeel is dat het vermelde psychiatrische probleem niet kan weerhouden worden als ernstige aandoening in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet nu hierover ondanks uitdrukkelijke vraag geen verduidelijking werd gegeven en niet blijkt dat verzoekende partij nu nog gevolgd wordt door een specialist, dat er geen aanwijzing is dat verzoekende partij epilepsie heeft en dat de klachten ter hoogte van de cervicale wervelzuil niet dermate ernstig zijn dat deze haar verhinderen te reizen maar dat ze wel voldoende ernstig zijn in die zin dat er een noodzaak is tot adequate behandeling, waarvan de arts-adviseur heeft vastgesteld dat deze behandeling ook beschikbaar en toegankelijk is in Albanië.

Gelet op voorgaande is de verzoekende partij dan ook niet ernstig waar zij betoogt dat zij op grond van het advies niet kan nagaan hoe ernstig de arts-adviseur haar medische situatie inschat.

2.7. Verzoekende partij is het voorts oneens met de vaststelling dat de door haar benodigde medische zorgen ook beschikbaar en toegankelijk zijn in Albanië.

De Raad wijst er vooreerst op dat uit de objectieve informatie gehanteerd door de arts-adviseur blijkt dat in Albanië zowel neurochirurgen, neurologen als pregabaline beschikbaar zijn. Verzoekende partij brengt geen concrete informatie bij waardoor deze vaststelling kan ontkracht worden.

De Raad benadrukt voorts dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet slechts vereist dat wordt nagegaan of een vreemdeling kan terugreizen naar zijn land van herkomst zonder dat zijn leven of fysieke integriteit hierdoor in het gedrang komen en of deze vreemdeling in dat land niet dreigt in een onmenselijke of vernederende situatie terecht te komen ingevolge het ontbreken van een adequate behandeling. De door verwerende partij aangestelde arts-adviseur dient bijgevolg niet na te gaan of een vreemdeling die verzoekt om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd, een medische zorgverstrekking of opvolging kan genieten die van een zelfde kwalitatief niveau is als deze in België of even snel en eenvoudig als dat het geval is in België kan worden opgestart, doch slechts of een adequate behandeling beschikbaar en toegankelijk is. De Raad merkt op dat de arts-adviseur vaststelde dat dit in voorliggende zaak het geval is. De arts-adviseur heeft, met verwijzing naar bronnenmateriaal, duidelijk uiteengezet dat verzoekende partij kan reizen en in Albanië kan beschikken over de nodige medicatie en opvolging door een arts met de vereiste specialisatie. Hij heeft dan ook de in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalde criteria in acht genomen. Het loutere gegeven dat er opmerkingen kunnen worden geplaatst bij de kwaliteit van de zorgverlening in Albanië toont geenszins aan dat de zorg aldaar dermate ondermaats is dat niet meer kan worden gesproken van een adequate behandeling.

Wat betreft de financiële toegankelijkheid heeft de arts-adviseur erop gewezen dat:

- er in Albanië een universele ziekteverzekering bestaat waarbij de staat de bijdragen betaalt voor niet-economisch actieven;
- een verzekerde persoon hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, bepaalde medicatie of tests en is er normaal gezien ook een gedeeltelijke terugbetaling voor medicatie aangekocht in de apotheek;
- via de ziekteverzekering kunnen mensen met een laag of geen inkomen een “gezondheidskaart” verkrijgen waarmee ze gratis toegang hebben tot een medische behandeling;
- vanaf 2017 zijn de gezondheidsdiensten ook gratis voor niet verzekerde Albanezen;
- wat betreft sociale zekerheid zijn er verschillende vergoedingen waaronder uitkeringen bij ziekte, pensioenen en invaliditeitsuitkeringen bij definitieve arbeidsongeschiktheid;
- er blijkt niet dat verzoekende partij in Albanië geen familiaal of sociaal netwerk meer heeft bij wie zij terecht kan voor eventuele opvang en (financiële) steun – zo blijkt er nog een broer van haar in Albanië te wonen;
- er ligt geen enkel bewijs voor dat haar invaliditeitsuitkering in Albanië zou geschrapt zijn en uit haar verklaringen inzake haar eerste verzoek om internationale bescherming blijkt dat zij stelde vertrouwen te hebben opnieuw een uitkering te kunnen krijgen en dat zij ondertussen door spaarzaam te leven en bij te klussen er wel in slaagde om zonder uitkering rond te komen en haarzelf en haar broers in levensonderhoud te voorzien. Zij verklaarde tevens bij terugkeer opnieuw in haar woning terecht te kunnen. Verder bleken haar

verklaringen omtrent haar geschrapte invaliditeitsuitkering niet coherent zoals werd vastgesteld naar aanleiding van haar tweede verzoek om internationale bescherming;
- verzoekende partij tevens beroep kan doen op IOM om via het re-integratiefonds haar duurzame terugkeer te vergemakkelijken.

Anders dan wat verzoekende partij voorhoudt, beperkt de arts-adviseur zich niet tot het in algemene termen verwijzen naar de gezondheidszorg in Albanië maar gaat hij concreet in op de specifieke situatie van verzoekende partij. Naast de vaststelling dat verzoekende partij niet betwist dat – wanneer zij een laag of geen inkomen heeft – zij via de universele ziekteverzekering een gezondheidskaart kan verkrijgen waarmee zij gratis toegang heeft tot medische behandeling en evenmin betwist dat er in Albanië uitkeringen bij ziekte en invaliditeitsuitkeringen bestaan, toont verzoekende partij met haar betoog ook niet aan dat de arts-adviseur op verkeerde gronden tot de vaststelling is gekomen dat haar verklaringen omtrent haar geschrapte invaliditeitsuitkering niet coherent gebleken zijn en er ook geen enkel bewijs voorligt dat deze effectief geschrapt werd. Inderdaad blijkt uit nazicht van het administratief dossier dat verzoekende partij initieel verklaarde dat haar invaliditeitsuitkering was geschrapt omwille van een dokter die haar verkeerd diagnosticeerde maar dat er een beroep hangende was en zij ervan overtuigd was haar uitkering terug te kunnen krijgen. Zij stelde tevens tijdens de periode zonder uitkering in haar levensonderhoud te kunnen hebben voorzien. Verzoekende partij keerde na de afwijzing van haar eerste verzoek om internationale bescherming op 4 maart 2022 met hulp van IOM effectief terug naar Tirana, Albanië. Verzoekende partij diende nadien op 6 juli 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in waarbij zij verklaarde na haar terugkeer naar Albanië verbleven te hebben in haar eigen woning, alsook dat haar invaliditeitsuitkering was stopgezet omdat zij in de media sprak over haar vader, hetgeen haar eerdere verklaring waarom haar invaliditeitsuitkering was stopgezet tegensprekt en aldus ook vastgesteld werd in de afwijzingsbeslissing inzake haar tweede verzoek om internationale bescherming

Verzoekende partij is aldus geheel niet ernstig waar zij stelt dat haar verklaringen omtrent haar geschrapte invaliditeitsuitkering in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming niet weerhouden werden louter omdat dit reeds werd aangehaald in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming. Zo blijkt immers uit arrest nr. 285 584 van 28 februari 2023 van de Raad waarbij haar beroep tegen de onontvankelijkheidsbeslissing inzake haar tweede verzoek van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verworpen dat:

“Verzoeker stelt dat zijn invaliditeitsuitkering werd stopgezet omdat hij in de media sprak over zijn vader, en benadrukt dat hieruit blijkt dat hij weldegelijk problemen had met de Albanese autoriteiten en dat hij geen beroep kan doen op hun bescherming. De Raad wijst op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: “U verwees weliswaar in het algemeen naar onderzoeksjournalisten die vermoord werden en herhaalde onder meer dat u in het verleden met de media contact had gehad. Bij uw eerste verzoek werd echter reeds vastgesteld dat u na uw contact met de media een houding had aangenomen die niet in overeenstemming te brengen was met een vrees voor vervolging of ernstige schade (CGVS, p. 8; p. 14-18). Ook uw houding zoals uiteengezet bij uw tweede verzoek is nog steeds niet in overeenstemming te brengen met een vrees bij terugkeer naar Albanië. Sinds uw eerste verzoek keerde u immers naar Albanië terug, waar u zich in uw huis waar u eerder had gewoond vestigde. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u tijdens uw verblijf in Albanië ook maar enig probleem met uw autoriteiten of met medeburgers zou hebben gekend (verklaring DVZ 2e VIB, vragen 16, 17 en 20).(...) Ook over uw geschrapte invaliditeitsuitkering – dit zou volgens uw verklaringen afgelegd in het kader van uw tweede verzoek te wijten zijn aan wraak omdat u met de media had gesproken – (verklaring 2e VIB, vraag 17) werd reeds in het kader van uw eerste verzoek uitspraak gedaan. U bracht in het kader van uw tweede verzoek hierover niet het minste nieuwe element aan dat de eerdere beoordeling van het Commissariaat-generaal zou kunnen wijzigen, wel integendeel. Uw opeenvolgende verklaringen hierover zijn immers niet coherent. Tijdens uw eerste verzoek verklaarde u namelijk enkel dat u door een dokter die het u kwalijk nam dat u weet had van een affaire die hij had, verkeerd gediagnosticeerd werd waardoor u de uitkering, die u voorheen wel kreeg, verloor. Nergens zei u toen dat uw invaliditeitsuitkering uit wraak omdat u met de media had gesproken geschrapt zou zijn (CGVS, p. 7-8).”. Verzoeker werpt geen ander licht op het voorgaande.” (eigen onderlijning).

Er kan aldus geenszins blijken dat de arts-adviseur geen rekening heeft gehouden met haar actuele situatie. Nu inderdaad blijkt dat verzoekende partij geen bewijs bijbrengt van haar verklaringen omtrent haar geschrapte invaliditeitsuitkering en deze verklaringen bovendien ook niet coherent bleken, toont verzoekende partij geenszins aan dat de arts-adviseur er verkeerdelijk op wijst dat er een invaliditeitsuitkering bestaat in Albanië en dat aan haar verklaringen dat haar invaliditeitsuitkering zou geschrapt zijn geen geloof gehecht kan worden.

Evenmin slaagt verzoekende partij er in afbreuk te doen aan de vaststelling van de arts-adviseur dat aangenomen mag worden dat zij in Albanië nog een netwerk heeft waarop zij indien nodig kan terugvallen.

Zo blijkt inderdaad uit nazicht van het administratief dossier dat verzoekende partij naar aanleiding van haar eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde dat zij nog een broer heeft wonen in Tirana en antwoordde zij tevens nog naar aanleiding van haar tweede verzoek om internationale bescherming op 11 augustus 2022 op de vraag: *“Heb u contacten met uw land van herkomst ? Indien niet, waarom niet ? Indien wel, met wie, sinds wanneer, met welke regelmaat, waarover praat u ? Als het contact recent is, hoe hebt u het contact hersteld en waarom?”*: *“Ja, met mijn familie en vrienden”*. Met haar blote betoog dat haar familiaal netwerk niet in de mogelijkheid is om voor haar in te staan, gaat verzoekende partij eraan voorbij dat de arts-adviseur niet oordeelt dat het familiaal netwerk dient in te staan voor de gehele toegankelijkheid van de benodigde medische zorg, maar wijst hij erop dat, naast het feit dat verzoekende partij via de universele verzekering gratis toegang heeft tot de gezondheidszorg en niet blijkt dat zij niet beschikt of kan beschikken over een uitkering zoals een invaliditeitsuitkering noch dat zij geen beroep kan doen op IOM, zij daarenboven ook nog een familiaal netwerk heeft waarop zij kan terugvallen voor zover dit nog nodig zou zijn qua opvang of (financiële) steun. De arts-adviseur rijkt aldus diverse kanalen aan die de toegankelijkheid afdoende waarborgen.

Gelet op de feitelijkheden die de zaak van verzoekende partij kenmerken en zoals hoger besproken, overtuigt zij geenszins waar zij stelt geen binding meer te hebben met Albanië en aldaar niet te kunnen voorzien in haar basisbehoeften waaronder de toegankelijkheid tot de benodigde medische zorg.

Met haar verwijzing naar algemene informatie slaagt verzoekende partij er niet in de bevindingen van de arts-adviseur, die toegespitst zijn op de concrete situatie van verzoekende partij, onderuit te halen.

2.8. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes januari tweeduizend vijftientwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER